מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א, 🚝 ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

because the Maharil Diskin (2) is worried that after a while it is or looks like his. R' Nissim Karelitz (3) did not hold of this method. Second Case of Hefker. In the second case of *hefker*, where one already took possession of the utensil and then declares it ownerless, there is a stronger logic to require *tevilah*. In this case, the obligation already came upon the utensil, and it is not so simple to push off that obligation with hefker. One could prove that it does not exempt from tevilah from the fact that the Shulchan Aruch looks for a way to use the utensil on Shabbos, and only comes up with the idea of gifting it to a gentile and borrowing it back. From the fact that the Mechaber did not suggest the easier method of just declaring it hefker it seems to be that it doesn't work to be mafkir after owning it. This is the opinion of the Tevilas Keilim (4). However, in a case of great need, some *Poskim* are lenient. They say that the *Mechaber* did not suggest being mafkir because someone else might take possession against his will. The Poskim who are lenient in a case one foot high [kinvan hagbaha] and then toiveling it. This is of great need are Minchas Shlomo (5) and Ray Asher Weiss (6).

Mazel Tov to the Weisberg & Wohlgerlenterfamiliesonthe chasuna of Shalom &

Nechama. Maytheyoung

couple be zoche to build a

BavisNeemanB'Yisroel.

Corona Days. It is good to remind ourselves of the question that arose during the quarantine era of Corona, regarding *tevilas* keilim. Many mikvaos were closed and finding a cooperative gentile who would take possession of a Jewish utensil was hard. and in some places impossible. The question came up if being mafkir the utensil - declaring it ownerless - which is a monetary option in halacha, would exempt the item from tevilah. **Two Cases of Hefker.** There are two cases that might work: 1) Buying it from a gentile store and having in mind, or stating verbally, that he does not want to take ownership. 2) Taking a

utensil that one already owns and declaring it ownerless [being *mafkir* it]. Sefer Tevilas Keilim [R' Tzvi Cohen zt''l] (1) brings **R' Shlomo Zalman Auerbach** that the first method is permitted since it never entered into Jewish ownership. One who relies on this should only do so temporarily, and as soon as he can find a *mikvah*, he should take possession of the utensil by lifting it up

Kashrus in the Kitchen (83). Tevilas Keilim: Continued

A SERIES IN HALACHA

LIVING A "TORAH" DAY

expense

ביו הריחיים – תבלין מדף היומי – גיטין נב:

- The Mishnah gives 3 examples of היזילי שאינו גיבר פבוד (בה״ה) או דרק שאינו גיבר פבוד (בה״ה) - The Mishnah gives 3 examples of מעמא (בה״ה) - mixing nto someone's אנסד into someone alse's wine to an עלא ווא ווועראי ווא someone alse's wine to an איז into someone's אנסד one is מנסד one is מנסד one is מנסד item and is therefore classified as a דבר תורה- היזה שאינו ניכר. The *Gemara* brings a חזהיה וearns our *Mishnah*, that really דבר תורה- היזה שאינו ניכר איכר בין בשוגג וביןבמאידחייב", however, the אינג in our *Mishnah* were שוגג a אוג וביןבמאידחייב, this will incentivize him to confess and inform the נימד of what he did. Otherwise, since it's not גיכר, the נימד will never find out and might eat אינים. However, if one is a מאיד However, if one is a מאיד. there is no reason to incentivize and exempt him from payment so he'll tell the ניזק because one who is מיק במזיד will certainly tell the ניזק of what he did. The other אינע ויפר, אחד מאיד פטור: who holds. "מו התורה היזה שאינע ניכר. אחד שוגג ואחד מאיד פטור:". But the בני in our *Mishnah* were הניס a סגס a סגס a סגס a that a מיד קסקיגן מאיד so that people won't intentionally inflict indiscernible damage to other people. The מיד קסקיגן מאיד so that people won't intentionally inflict indiscernible damage to other people. The אוגעיגן מאיד so that people won't intentionally inflict indiscernible damage to other people. The אוגעיגן מאיד so that people won't intentionally inflict indiscernible damage to other people. The אוגעיגן מאיד so that people won't intentionally inflict indiscernible damage to other people. The אוגעיגן מאיד so that people won't intentionally inflict indiscernible damage to other people. The אוגעיגן מאיד so that people won't intentionally inflict indiscernible damage to other people. The so that people won't intentionally inflict indiscernible damage to other people. The so that people won't intentionally inflict indiscernible damage to other people. The so that people won't intentionally inflict indiscernible damage to other people. The so that people won't intentionally inflict indiscernible damage to other people. The so that people won't intentionally inflict indiscernible damage to other people. The so that people won't intentionally inflict indiscernible damage to other people. The by מיד Are we referring to someone who knows he is being מיד or even a מיד would fall into this category? According to מיד who savs we א conversion a class בישע a קנס who is משמע only a איזיד. He then quotes the **רמב**ים ho is מאיד who is כושע b קנס, איזיד this כיי זי ס קנס, איזיד

וקובץ שיעורים ב"ק אות קכה" Ray Elchanan והא"ן שאינו ניכר- מו התורה פטור. וחכמים קנסוהו לשלם נזק שלם" Daskens וחו"מ ס' שפ"ה.א"ן שו"ע explains 2 wavs to understand what "אינו ניכר" means. 1)To be considered a מאיק (ניכר), the damage must be recognizable on the item that there is now

The Gemara [ב"ק סני] guotes the Mishnah [ני:] that if one stole רמע on erev pesach and returned it after פיסת, even though now it is worthless הפיז אינו גיכר be may say to the היי שלד לפניד" (אליו הפסח). he may say to the היי שלד לפניד". נאל and he is פטור Rashi explains this is because it is a היי שלד לפניד". is considered the same as it was before and returnable. The סוכות זהב, אין פרי מגדים savs if one steals an Esrog on סוכות and returns it after sukkos, just like the above case regarding ארמע he is המע because he can say. "הרי שלד לפניד". He klers, that maybe since the case of רא א א א the א א the א א the א א the המנה the הקנה didn't apply the הא דינא דגרמי. But in the case of the stolen Esroa, we should view it as if someone stole from a merchant right before the רמא דשוכא and returns it to him afterwards when the buyers have all left and it's now worth much less. Wouldn't we apply אינא דגרמי, and not let him sav הרי שלד לפניד. So too by the Esrog he should not be able to sav הרי שלד לפניד. He bleibs with a צ"ע.

שנתי תשובה guotes the אב״ד מקראקא who says that these 2 cases are not similar. By the Esrog, the פטור will not be פטור by saving הרי שלד לפניד because after Sukkos everyone sees the הרי שלד לפניד, since after Sukkos an Esrog is only for eating. סושא"כ by chametz, one doesn't know it was stolen before Pesach, and it אַעייש גוף הרומץ in the אַיייש גוף הרומץ in the אַיייש גוף הרומץ in the אַיייש גוף הרומץ 1) גיטו (2) מוזכר בטבילת כלים גיכח (3) שו"ת חוט השני נ"ח (4) ג"ח, דייט, חוט השני על טבילת כלים עמ' נ"ח (5) ביסויטז (6) ס' הביאני חדריו עמ' 327-329

R' Moshe Sofer (Schreiber) zt"l (Chasam Sofer) would say:

תרהו

צרקהו

1700

יאמרי נשיא שמען "- A person who doesn't have good mazel is called a 'shlumiel.' It comes from what Chazal tell us that Zimri had 5 names. One of them was Shlumiel ben Tzurishadai. In fact, he was a person with very little mazel from the fact that Pinchos needed 12 things to go wrong on Zimri's part in order to enter his tent and kill him. This shows his bad mazel?

We ARE such a beautiful nation !

toolll קבלה לכבוד השכינה of course Sign this.....

855,400,5164 / Text 800,917,8309 / kvodshomavim.org

A Wise Man would say: "Never let your sense of morals prevent you from doing what is right."

Printed By: Ouality Printing **Graphic Copy & Printing** ති (845)352-8533

र्न्ड

יתי לו ביינים TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS - בראתי יצר הרע ובראתי לו TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO **TORAHTAVLIN@ УАНОО.СОМ** #0000000000 Torah Taylin Publications 34 Mariner Way, Monsey, NY 10952 © All Rights Reserved

שבת קודש פרשת פנחס – י"ט תמוז תשפ"ג Shabbos Kodesh Parshas Pinchos - July 8, 2023

פלג המנחה עש"ק – 6.57ן הדלקת נרות שבת – 8.13 ומן קריאת שמע / מ"א – 8.40 ומן קריאת שמע / הגר"א – 9.16 סוף זמן תפילה/הגר"א – 1031 ו שקיעת החמה שבת קודש – 1631 ומוצש"ק צאת הכוכבים – 2911 צאה"כ / לרבינו תם – 943

> מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רביטביץ שליש"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק 370 ובאלה לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני שראל במדבר סיני ... (כו-סד) – במעלת התמימות

רש״י: ובאלה לא היה איש. אבל על הנשים לא נגזרה גזרת המרגלים, לפי שהן זיו מחבבות את הארץ. האנשים אומרים נתנה ראש ונשובה מצרימה. והנשים אומרות זנה לנו אחוזה. לכר נסמכה פרשת בנות צלפחר לכאז. מדברי רש״י רואים את גודל הבדל שביז האיש המאמיז להאיש שאינו מאמיז. כי הדברים ידועים שהגבורה והאומז שבלב המה תכונות הנפש של אנשים. וכתוצאה מתכונות אלו אינם פוחדים לצאת מלחמה כשיש צורר בכר. שונות הז תכונות הנפש של הנשים שהינם אפופות פחר לפעמים מתעוררת פחדם אפילו מקול עלה נדף. ועאכו״כ אם במלחמה עסקיניו. ואילו נסיון המרגלים אנו רואים את ההיפר. לבות האנשים נמוגו מפני חרבות האויב. וקצה עתם מז המלחמה אחר שחששו לדברי המרגלים. ואילו הנשים לא חששו כלל מחוזקו של האויב. וגם אחר דברי המרגלים לא נחלשה תקותם להיכנס לארז ואף השתוקקו כר. על אף שידעו שהדברים מותנים במלחמה. איז זה כי אם מכח האמונה התמימה. כידוע זכו הנשים שמצד טבעם מוכשרות הז יותר ל'תמימות' וכתוצאה מכך זוכות שהאמונה מתקבלת ומתיישבת על לבזביותר. וכשזוכים לאמונה שוב איז ממי לפחד. שונים דעת האנשים שלפעמים נמשכים אחר מראות הטבע. ולכז חששו לדברי

מרגלים שיש סכנה במהלכם. כי מצד הטבע אכן היה מדובר בסכנה גדולה. רואים אנו מכאז עד כמה מתעלה האדם המתמם עם בוראו.כי זוכה על ידה לאמונה זמימה. ואמונה זו היא המשמרתו אותו מז החטא. וגם נותנת לו חיים ותקוה טובה. האמת הוא שכל היהדות תלויה לפעמים במידת התמימות ובאמונה הבאה בעקבותי'.

ליפורים נאזר חרב אברום ונשא עליטא, בעניס שרה אברום אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רעה ... (כו-יו)

בענין מי ראוי להיות המנהיג את העדה קהלת יצחק הקשה על אריכות לשונו של הקרא, מדוע ביקש משה רבינו 🗖 מאת השי״ת ״ולא תהיה עדת ה׳ כצאז אשר איז להם רועה״. הוה ליה למשה רבינו לבקש בקיצר: "ולא תהיה עדת ה' כצאן בלי רועה", ומהו האריכות כאן. ותי', שהענין בזה הוא כן, רפעל של״רועה״ לא קאי בדוקא על רועה בהמות של אחרים. גם הרועה עדר של עצמו נקרא רועה. ומי שהוא רועה עדר של עצמו. אף כי ישגיח עליהם שיהיה להם מרעה טוב. ומים צלולים. ואויר טוב. בכל זאת איז כוונתו לטובת הצאז. רק לטובת עצמו. כי זה הוא עסקו ומסחרו, ומזה חית ידו. וזהו שאמר משה רבינו ע״ה ״יפקוד ה׳ ... ולא תהיה עדת ה׳ כצאו אשר איז להם רועה״. דזאת ידע דישראל לא יהיו בלא פרנס. וגם אנשים רבים ימצאו שירצו להיות משה רבינו רנסים. אר ע״פ רוב פרנסים כאלה. אינם מתכוונים רק לטובת עצמם. למצוא מזה פרנסתם. לזאת בקש משה רבינו מאת ה', כי יפוקר הוא פרנס על ערה, "ולא תהיה - עדת ה׳ כצאן אשר אין להם רועה״, ר״ל, דהרועה שאינו דואג להם, אלא לעצמו

וכפי שמצאנו בספר הקדוש **'בני יששכר'** (מאמרי חודש סיוז מאמר ה). שמביא בשם **החסיד מהר״י יעביז**, שעיניו ראו בשעת גזירת שמד, שאותם החוקרים אשר עמדו על האמונה רק ע״י מחקר – המירו כבודם בלא יועיל ביום זעם. ואילו אותם אשר מספיקה להם אמונת התורה, כמו הנשים ועניי הדעת, דוקא הם קדשו שם הנכבד והנורא. אף כי לכאורה היה מהראוי שיהיה הדבר בהיפר. צכתו״ד.

לעילוי נשמת ר'

אברהם יוסף שמואל

אלטר בן ר׳ טובי׳ ז״ל

ורעיתו רישא רחל

בת ר' אברהם

שלמה ע"ה קורץ

Monsey Edition

פרק ו׳ דאבות

כי החקירה מולידה באדם שיבוש. שכאילו צריכה האמונה להתבסס על פי השכל. ומובז מאליו שדעתינו קצרה מאוד להשיג את השי״ת. וגם אותה מקצת שישיג רפויה היא אצל החוקר. כי מאחר שרב ההסתר על הגלוי איז הוכחותיו הדלים מספקים את מטרתו. ולכר בעת נסיוז הוא נופל ונכשל. לא כז זה המתמם עם בוראו. הוא משריש את האמונה בלבו בכל מחיר. ואינו נותו מגבלות לאמונתו. אלא תומך יסודותיו על מה שקיבל מאבותיו ומאבות אבותיו. ועל ידי זה מושתתין כל הליכותיו באמונה, הוא חי כיהודי וגם מוכן למסור את נפשו כיהודי.

יתר על כז מז הראוי לדעת. כי גם זה שלא עסק בחקירה. רק האמיז בהשי״ת מתור תמימות. ומרוב צדקותו זיכה אותו השי״ת גם בהשגות ברוממותו יתברר. וזוכה באמצעותם לבהירות האמונה. לא יעזוב את 'אמונתו התמימה' מפני 'אמונתו הבהירה' אלא יאחוז בזה וגם מזה לא יניח ידו. וכפי שאמר מרז הבעל שם טוב זי"ע לפני פטירתו. שאחר כל ההשגות הרמות שהשיג באמיתות הבורא ברור הוא. 'ביז איר א'נער אוּז איר גלויב'! כי הבהירות שהיא תוצאה מז המדריגות וההשגות אינם אצל האדם כקניז נצחי. ותלויה היא בגדלות או קטנות המוחיז. כי החיות רצוא ושוב, ולפעמים אכן זוכה למוחין ולבהירות, ולפעמים אין ההשגה מאירה לו, אולם האמונה התמימה אינה תלויה בהשגות כלל. כי אם ב'עול מלכות שמים' כי האדם

מאמין שהוא מחויב להאמין, והיא זו אשר תלווה אותו בכל עת ובכל מצב. אינו הרועה שלהם. אלא הם של הרועה. דפרנס שאיז כל מגמתו אר ורק לטובת העדה אינו פרנס טוב.

ועל בקשה זה השיב לו הקב״ה: ״ויאמר ה׳ אל משה קח לר את יהושע בו נוו איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו ויאמר ה' אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו". ופרש"י: "אשר רוח בו - כאשר שאלת שיוכל להלור כנגד רוחו של כל אחד ואחד". עכ"ל. וביארו המפרשים. שכוונתו. שהמהניג ישלוט על העדה והעדה לא ישלטו בו.

ומזה יש לימוד נפלא, מהו מהותו של המנהיג את העדה. דכשמחפשים לרב של העיר. או רב של שהבית הכנסת. מהו הדברים שנצריר ביותר מכל הדברים. בוראי צריר שיהיה הרב ראוי לפסוק את הלכה למעשה. ובוראי צריר שיהיה בעל עצה טובהותושיה. וגם צריר שיהיה בעל דרשוז בשפה ברורה. ונעימה רבה. ובעל מחנך טוב. אבל מה שנצריך ביותר על הכל. הוא שיהיה ״מנהיג את עדה״ כלומר. שיהיה הוא מורה את הציבור על הדרר הנכונה. ולא שתהא הציבור אומר לו איר ומה לעשות, ואם הוא יראה, שיפסיד את פרנסתו אם אומר לציבור איזה דבר, שהציבור לא תהא שמח במה שהוא אומר. ויראה שיפסר את פרנסתו, וע״כ אינו אומר להציבור מה שאיז הציבור רוצה לשמוע. איש כזה אינו ראוי להיות מנהיג את עדה. וצריך שהוא יהיה שולט על הציבור, ולא הציבור שולט בו.

מעשה אבות סימו

ויאמר ה' אל משה עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל ... (כו-יב) Why is it important for Moshe to look at the land, if he will not enter it? Of what use is a momentary glimpse just before his death? "Seeing a hint of Klal Yisroel's future in the land was sort of a parting gift from Hashem to Moshe, just before his death. The reason for this sight was because the Land of Israel is full of all good things, and is the beauty of all lands. And since the great love with which Moshe Rabbeinu loved Eretz Yisroel was manifest to Him, He made him rejoice by beholding the abundant goodness with his eyes." (Ramban, Devarim 34:1) In those last moments of his life, says the Ramban, Moshe used his eyes to see that Bnei Yisroel will live safely in their land and implement his great vision, to which he dedicated his life.

A number of years ago, Benny Rubinstein, a man in his 30's, faced a daunting challenge. He suffered from keratoconus, a serious eve condition that caused his cornea to distort unevenly. His eye-sight was very much impaired. With double vision plaguing him, he knew that he might need a cornea transplant before the age of forty. However, there was a ten-year waiting list for such a procedure, and many doctors warned him that it was only a matter of time before he would go blind.

Benny's eyesight was not just a personal matter; it was his livelihood. He was a photographer, and his ability to see clearly was essential for his work. But despite his circumstances, Benny always remained hopeful that a cure would be available.

One day, Benny found himself on a flight from Manchester to Israel, where he was scheduled to photograph a wedding. His original flight, with a stopover in Berlin, was unexpectedly canceled. Determined not to miss the wedding, Benny swiftly purchased a ticket for the next direct flight from Manchester. He boarded the plane and settled into a seat in the last row.

To his surprise and delight, a flight attendant approached him shortly after takeoff and asked if he would like to be upgraded to first class. Benny enthusiastically agreed, grateful for the unexpected upgrade. As he settled into his plush new seat, the man sitting next to him introduced himself as Andrew Fink, an ophthalmologist from Manchester.

As the two struck up a conversation, Dr. Fink discovered that Benny was originally from Gateshead. Intrigued, he shared some personal information about himself. "I studied medicine at the University of Newcastle, and during my time there, a rabbi from Gateshead came to teach us *Torah*. Do you by any chance know **Rabbi Y.Y. Rubinstein**?"

Benny couldn't believe his ears. "Know him? He's my father," he proudly replied.

Dr. Fink was astonished. "Incredible! I loved your father's shiurim and lectures. He had a profound impact on my life."

Benny then opened up about his medical condition, sharing his bleak prognosis and the long waiting period that he was forced to enduire. Dr. Fink listened attentively and asked a number of probing questions. After careful consideration, he delivered surprising news. "Your doctors are mistaken! There is a new procedure that has been developed in the United States and recently approved by the Israeli Health Ministry. It has the potential to heal your eyes."

Benny was stunned by the revelation, but Dr. Fink had more in store. "Your father had a significant influence on my life, and I am forever grateful. I want to perform this procedure for you free of charge."

Several weeks later, Dr. Fink carried out the procedure, successfully restoring Benny's eyesight. To Benny's relief, his sight remained stable thereafter. With renewed vision, he not only continued his photography career but also embarked on a mission to digitize Talmudic scripts, benefiting thousands of Torah scholars worldwide.

Reflecting on this extraordinary turn of events, it became clear that Benny's father, Rabbi Y.Y. Rubinstein, had once enlightened Dr. Fink's eves with the depth and meaning of Torah. Now, 34 years later, Dr. Fink reciprocated the kindness by bringing clarity and light to Benny's eyes through the gift of clear vision. This remarkable story serves as a reminder of the power of *Torah* to inspire and uplift others. Each of us has the ability to share the beauty and wisdom of *Torah*, bringing immeasurable clarity and light to the world around us. (Adapted from Stories to Inspire - 718-400-7145 - Call Now & Be Inspired!)

דברי ירמיהו בן חלקיהו ... (ירמי' א-א) The period of the *Bein HaMetzorim*, is meant to tug at the was the one that had the potential to work its way into the heartstrings of a G-dfearing Jew and open his eves to what hearts and minds of *Klal Yisroel*, since he was a reincarnation we have lost. Thus, the theme of the *Haftoros* focuses on the Churban, and in this week's Haftorah - the first one of the "רולתא דפורענותא" - "Three (weeks) of Calamities," Yirmiyahu Hamikdash and it was now as if he himself was prophecying HaNavi prophecies upon the impending disaster.

Chazal (Sanhedrin 95a) teach us that *"The time will come* when Yirmivahu Hanavi ... will prophecy [about the Churban1 ... " however, so did Yechezkel HaNavi prophecy about the *Churban*. If so, why does the *Gemara* seem to only single out Yirmiyahu HaNavi for his prophecy?

Rabbeinu Yosef Chavim zt"l, the Ben Ish Chai, explains in **Ben Yehoyada**, that specifically Yirmiyahu's prophecy

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY תורת הצבי על of the great Shlomo HaMelech, as is stated in Sefer HaGilgulim. Shlomo HaMelech was the one to build the Bais its destruction. Disputing such an argument for teshuva should prove to be much harder than had it been someone else relaying the prophecy.

> Thus, it was hoped that when *Klal Yisroel* realized how low they had sunk - to the point that Shlomo, the builder himself, was predicting his own creation's destruction, Hashem hoped that *Klal Yisroel* would come to the realization that there is no other hope other than repenting and drawing closer to Him.

אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רעה (כו-יז)

לעילוי נשמת אבינו מורינו ורבינו הרב חיים 📥 יוסף בן ר' ישראל אברהם קויפמאן זצ"ל

As Moshe Rabbeinu's end-of-life was nearing, he beseeched Hashem that His nation should not be forsaken, and left to fend for themselves without a leader. Moshe's replacement must be a worthy and capable individual, who is able to lead them ... etc. Why does the posuk say "אשר יצא ... ואשר יוציאם" - to bring them and take them out twice? See **Rashi**.

Perhaps we may say the following machshava. The first "ver" is literal, as Rashi says, the manhig himself must "go out" and lead them into war as well. The second הוצאה can be explained with the following timely anecdote:

One summer night in an upstate camp, the boys were promised the coveted privilege of a night swim if they behaved. The staff was hesitant to keep their promise to the boys, as it was extremely foggy that night. They turned for guidance to **R' Moshe Feinstein** *zt''l* (who spent his summers in that camp). He, too, was hesitant, but when the campers persisted, R⁺ Moshe yielded. B"H all went well. Afterwards, as the boys passed by R' Moshe's bungalow, he called out to them and asked if they were finished swimming. When they said yes, he closed the Tehillim on his table. R' Moshe had been *davening* the entire time that the swim should go on without a hitch, and everyone should be safe. That is a true leader.

Moshe Rabbeinu asked of Hakadosh Boruch Hu that even if the new manhig cannot always be available and with his people in body, at least let him be with them in spirit - the leader should nonetheless constantly pray on behalf of the Klal.

As the summer season is now underway, and the period of the Three Weeks begins, we can all display our Ahavas *Yisroel* by *davening* to the *Aibishter*, not only for ourselves, but on behalf of others as well, that we all enjoy a happy and healthy summer, with gezunt, veshuos, besuros toyos and nachas, and may we be zoche to the geula shelaima Lec''

משל למה הדבר דומה השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ...(כה-יא) A large cruise-liner was traveling on a long sea voyage and at one point, as they passed through a body of water, the captain spotted a small light in his path not too far away. Assuming it was a small marine vessel, he immediately got on the radio and made contact with the smaller vessel, warning it to change courses because his much larger vessel was passing through and he did not want to crush it.

"No," came the sudden reply. "You change course."

Annoved, the captain of the large, towering ship issued a stern warning that if the small vessel does not move, and soon, it will be crushed and capsized.

A minute went by with no answer. Two minutes passed, still no response. Apparently, the small vessel was mulling message, a calm-soothing voice was heard over the radio.

"To the captain of the large vessel, this is the coastguard. I believe you must change course quickly as you are headed right at out our floating lighthouse! We cannot change its course, so either you change course or you will crash into it!" נמשל: Chazal describe to us the terrible scene that was transpiring when Pinchos took ferocious action. Many Jews, even some of the great leaders, were on the side of the transgressors, and it seemed there was validity on their side. Even those who saw it as a terrible calamity were all frozen in their place. Even Moshe Rabbeinu and the great elders of the Nation were uncertain as to what the proper course of action should be. Like the massive ship crashing its way through the sea - it seemed to be crushing everything in its way - Pinchos realized that with one significant action he could change the course of even this massive ship! Despite the danger over its options. Finally, instead of the expected strong involved, with one fell swoop he managed to restore the proper course of direction in Klal Yisroel forever!

צרור את המדינים והכיתם אותם. כי צררים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם ... (כה-יח)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM

The Sifri in Parshas Behaaloscha states clearly: "Halacha B'yadua She'Eisav Sonei L'Yaakov." Sometimes the nations try to hurt us and destroy us; other times they use the HONEY method of anti-semitism. They despise our way so much that they cannot bear our differences. They wish to assimilate us into their philosophy and way of life. Today, we are not (usually) openly stung by the govim, but we are wallowing in honey! So much of our Yiddishkeit is patterned after govish philosophies and ideals. "Jewish' music today, "Jewish" fashion of the girls and the boys? Whoever heard of fashion for men? Pink ties, purple socks - who are we trying to be like? The stress on materialism is a purely non-Jewish mentality. The Jewish way of thinking is to be satisfied and happy with whatever we have, because *Hashem* gives us whatever we need. There is nothing that we are missing. Of course, we can go shopping to buy what we need, but our main preoccupation is on the spiritual and not on material pursuits.

Baruch Hashem, there is so much Torah learning in our generation, more than ever. There are thousands of chessed organizations that help every possible type of Jew. There are kosher trips all over the world and the finest hechsherim with the best possible shechita and dikduk in halacha. We have the most mehudar Sifrei Torah and mezuzos hanging on every Jewish doorpost. This is all beautiful. We need to thank *Hashem* for giving us so much opportunity in our generation. But we also must stop and look inside our hearts. We are so busy being "externally" Jewish that sometimes we may forget that that is really not what Yiddishkeit is all about. Being a Yid is about having a personal relationship with Hashem. Living a Jewish life means being steeped in Yiras Shamayim and Ahavas Hashem. Thinking about what can I do for my neshama instead of being bogged down with lists of errands. Not just learning Torah and doing chessed, but having ahavas Torah and ahavas chessed. One must stop and think about these things if he really wants to live as a Jew rather than just go through the motions of being Jewish